Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-875
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 21 november 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Leef Vrij Beheer B.V., gevestigd te Sevenum, verder te noemen Adviseur en Regiobank N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 4 november 2019
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft geklaagd over de wijze waarop de Bank en Adviseur met zijn levenslooprekening zijn omgegaan. Onder meer is gesteld dat zijn werkgever nettobedragen daarop heeft overgemaakt. Die bedragen zijn, nu de levenslooprekening wordt uitgekeerd, opnieuw belast. De Commissie is van oordeel dat niet is komen vaststaan dat er nettobedragen zijn overgemaakt en dat Consument niet aan zijn schadebeperkingsplicht heeft voldaan. De vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- de namens Consument (digitaal) ingediende klachtformulieren;
- de verweerschriften van Adviseur en de Bank;
- de reactie namens Consument op beide verweerschriften.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement. De uitspraak is daarom niet-bindend.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Op 6 december 2011 is een levenslooprekening op naam van Consument geopend via een zelfstandig adviseur van de Bank. Vervolgens zijn op de rekening diverse bedragen gestort.

2.2 In 2013 is Adviseur – ook een adviseur van de Bank – verzocht de verzekeringen en rekeningen van Consument in beheer te nemen.

De zelfstandig adviseur die bij aanvang betrokken was bij de opening van de levensloop-rekening is uiteindelijk gefailleerd.

2.3 De rekening is opgeheven op 7 december 2018. Consument heeft op 12 december 2018 de AOW gerechtigde leeftijd bereikt. Het saldo van de rekening, € 11.416,55 is uitgekeerd op een rekening van Consument bij SNS Bank.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert - naar schatting - een schade van € 2.000,-.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat de vertegenwoordiger van de Bank niet correct heeft gehandeld bij het openen van de levenslooprekening en daarna bij het oplossen van de ontstane problemen met deze rekening. Deze problemen bestaan eruit dat de werkgever bedragen netto op de levenslooprekening heeft overgemaakt. Omdat de uitkering van een levensloopregeling belast wordt, is het geld van Consument dubbel belast.

Met de Belastingdienst is contact opgenomen over deze problematiek om ervoor te zorgen dat het bedrag kan worden uitgekeerd zonder dat belasting wordt ingehouden. De Belastingdienst is daarmee niet akkoord gegaan omdat zij onvoldoende informatie heeft gekregen over de rekening. Consument heeft gesteld dat dit komt doordat er geen overeenkomst beschikbaar is en doordat er geen jaaroverzichten van de Bank aan de werkgever zijn opgemaakt.

Doordat al deze stukken niet meer beschikbaar zijn, heeft de Bank de op haar rustende zorgplicht geschonden. Ten aanzien van Adviseur heeft Consument gesteld dat deze, toen Consument zich in 2013 vanwege problemen die met zijn oude adviseur waren ontstaan bij Adviseur meldde, ervoor had moeten zorgen dat het dossier op orde zou zijn. Was het dossier op orde geweest, dan had het verzoek van Consument aan de Belastingdienst om belastingvrij uit te keren, kunnen worden gehonoreerd.

Consument heeft daarom van de Bank gevorderd het bedrag direct op zijn bankrekening uit te keren en niet via verloning via zijn werkgever. Omdat de Bank daaraan niet heeft meegewerkt, wordt nu de belastingschade gevorderd, die door Consument is begroot op € 2.000,-.

Verweer van de Bank en Adviseur

3.3 De Bank en Adviseur hebben de stellingen van Consument weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie merkt op dat in het kader van de levensloopregeling door de werkgever van een consument een deel van het brutoloon op een rekening bij een levensloop-instelling mocht worden overgemaakt. Dit bedrag mocht belastingvrij worden gespaard, omdat over de opbouw op de levensloopregeling geen loonbelasting werd geheven. Die belasting werd uitgesteld en hoefde pas te worden betaald wanneer het spaartegoed werd opgenomen.

4.2 Consument heeft in dit verband gesteld dat door zijn werkgever zijn nettoloon op de levenslooprekening gestort is bij de Bank. Hij heeft gesteld dat dit proces is verlopen via een zelfstandig adviseur van de Bank, die later failliet is gegaan. Consument heeft gesteld dat er fouten zijn gemaakt door ten eerste de gefailleerde tussenpersoon, doordat die Consument en diens werkgever niet op de juiste wijze heeft geadviseerd. Ten tweede verwijt Consument de Bank en Adviseur dat er geen stukken meer in hun bezit zijn, waarmee Consument bij de Belastingdienst zou kunnen reclameren.

De verhouding Regiobank en haar zelfstandig adviseurs

4.3 De Commissie merkt op dat zowel de gefailleerde tussenpersoon als Adviseur zogenaamde "zelfstandige adviseurs" zijn. De Commissie is van oordeel dat binnen dit model van dienstverlening de zelfstandig adviseurs kwalificeren als hulppersonen in de zin van artikel 6:76 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Zie daarvoor Rechtbank Midden-Nederland 28 februari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:6857. Dit betekent dat wanneer de Commissie tot het oordeel zou komen dat door de gefailleerde tussenpersoon fouten zijn gemaakt, deze voor rekening komen van de Bank.

De schade en het handelen van de Bank

4.4 Consument heeft gesteld belastingschade te hebben geleden omdat over het gestorte nettoloon nogmaals belasting is ingehouden toen het spaarbedrag werd uitgekeerd aan Consument. De Commissie merkt op dat er geen loonstroken zijn overgelegd, zodat onduidelijk is of de gestorte bedragen daadwerkelijk nettobedragen zijn geweest. Die omissie ligt eveneens ten grondslag aan het vervolg van de redenering, die leidt tot afwijzing van de vordering.

4.5 De Commissie is van oordeel dat aan de Bank of Adviseur toe te rekenen tekortkomingen in het midden kunnen worden gelaten.

Partijen zijn het er namelijk over eens dat Consument de schade die hij geleden heeft bij de Belastingdienst kan terugvragen. Dubbele belastingheffing dient Consument van de Belastingdienst terug te krijgen. De Commissie merkt op dat Consument daarvoor tenminste bij de Belastingdienst aannemelijk moet maken dat de gestorte bedragen het nettoloon betroffen, waarop reeds loonbelasting was ingehouden. Dat daarvan sprake is kan niet worden afgeleid uit de rekeningafschriften die door de Bank zijn overgelegd. Daarvoor dient Consument zijn eigen salarisadministratie te verstrekken. Doordat Consument niet, althans onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich op de juiste wijze tot de Belastingdienst heeft gewend, heeft hij zijn schadebeperkingsplicht geschonden en dient de schade voor zijn rekening te blijven.

4.6 Ten overvloede merkt de Commissie op dat op de gefailleerde tussenpersoon niet de plicht rustte om actief de werkgever van Consument te informeren over de wijze waarop de werkgever het salaris diende over te maken aan de Bank. Van de werkgever mocht worden verwacht dat deze op de juiste wijze de bedragen zou storten op de levenslooprekening. Uit de overgelegde rekeningafschriften blijkt overigens ook niet dat de Bank had moeten begrijpen dat de stortingen nettobedragen betroffen.

4.7 De Commissie concludeert dat de vordering dient te worden afgewezen omdat niet is voldaan aan de schadebeperkingsplicht.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.